

தமிழின் பெருமையை உலகிற்குப் பற சாற்றியவை தமிழ் இலக்கியங்கள். சங்க இலக்கியங்கள் அற இலக்கியங்கள் காப்பிய இலக்கியங்கள் பக்தி இலக்கியங்கள் எனத் தொடர்ந்து இன்றைய நவீன இலக்கியங்கள் வர ஓவ்வொரு படபைப்புகளும் தன்னளவில் தனித்துவம் பெற்றனவாக விளங்கி வருகின்றன. குறிப்பாக ஆய்வுக்குரிய காப்பிய இலக்கியங்கள்.

அகத்தையும் புறத்தையும் பாடப்பொருளாகக் கொண்ட சங்க இலக்கியங்கள் குறுகிய அடிகளில் மக்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளின் வளிப்பாடாய் வாழ்வியல் பதிவுகளாய் அமைந்தன. அற இலக்கியங்கள் அம்மக்களுக்கு நல் வழியை எடுத்ததோதின. பின்வந்த காப்பிய இலக்கியங்கள் அகம், புறம், அறம், பக்தி என்ற பல நிலைப்பாடுகளையும் ஒருங்கே தன்னகத்துக்; கொண்டு தோன்றியதுடன் அவை தோன்றிய சமூகப் பதிவாய் அமைந்ததும் தனிச்சிறப்பாகும். தாம் தோன்றிய சமூகக் கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டு அதே நேரத்தில் சமூக மனேமகைக்குக் காரணமான தங்களது உள்ளக்கிடக்கைகளை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ தங்கள் படபைப்புகளின் வழி பதிவு செய்து வரலாற்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் காப்பியப்;பெரும்கள். இது இவர்களுடைய ஆளுமதை திறனாகும். இவ்வாளுமபைப்பை உணர் இவர்கள் தம் படபைப்புகளை ஆழ்ந்து நோக்கவேண்டும்.

படபைப்புகளை ஆழ்ந்து நோக்கினால் மட்டும் படபைப்பின் நோக்கம் பற்றியும் அறியஇயலும். அவற்றின் வழி அப்படபைப்பு தோன்றிய சமூகம் பற்றியும் உணர்வியலும். சமுதாயத்திற்குத் தன் உருவாக்கத்தின் வழி ஏதோ ஒன்றைக் கிறவியலும் ஆசிரியனின் உள்ளக்கிடக்கையை உணரமுடியும். அவ்வாறில்லாமல் ஓர் காப்பியத்ததைச் சுவகைக்காகப் பொழுதுபோக்கிற காப்பைபுத்திலக்கியம் என்ற நிலையில் மட்டும் காண்பது சரியானதல்ல. காப்பிய ஆசிரியனின் ஓவ்வொரு படபைபும் நல்லகருத்து உருவாக்கத்திற்கே. அந்த சமூகநோக்குச் சிந்தனையைக், கருத்தினதைத் தான் உருவாக்கிய மாந்தர் படபைப்புகளின் வழி அவ்வாசிரியன் வளிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

மாந்தர் படபைப்பு என்பது காப்பியத்தின் உயிர்நாடியைப்போன்றது என்பர். இத்தகையை மாந்தர்களை எடுத்தாளும் காப்பியன் தான் ஒரு நோக்கத்தில் அம்மாந்தர் படபைப்புக்கு உயிர் கொடுக்க அதனைத் தவறாக உணர்வுதுடன் காலப்போக்கில் அப்படபைப்பு பற்றிய தவறான கருத்துருவாக்கங்களையும் பதியவைத்துப் படபைப்பாசிரியரின் நோக்கத்தையே சிததைத்து விடுகின்றனர். இத்தகையைப்போக்கு மாறவேண்டும் என்ற அபிப்பேதியில்லையே காப்பியமாந்தர் படபைபும் கருத்துருவாக்கங்களும் என்ற தலைப்பில் இவ்வாய்வுக்கட்டாரை அமகின்றது.

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் தத்துவம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்கா-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

சிலம் பின் மூதன் மை மாந் தர ககோவலன் . கற பில் சிறந் தவளாம பறொ புடதை தயெ வமாம புகழப் படும் கண்ணகியையும், கணிகையர் காலத் துப் பிறந் த கற பில் சிறந் தவளாகிய மாதவியையும் தன் உறவாக கிக் ககொண்டவன் . சபுழலால் சலெவம் இழந் து, பிறந் தகத் ததை ததொலதை து, அன் புக ககூரியகோளபைப் பிறந் து அகம் காத தகோளபை அழதை துக ககொண்டு ததொலதை த சலெவத் ததை மீ ட்டுப் பறெச் சனெ றவன் பிறந் த மண் ததொடாதே மரணத் ததை ததொடுகின் றான் . அய்யகோ பாவம் ! என அவலமடயைச் சயெய்யும் மாந் தர படபை பாகக் ககோவலன் அனவைரின் மனத் திலும் பதிகின் றான் . கணவனுக் காக நீ திகடே கும் கண்ணகியின் பகோர்ச் சயெலில் ககோவலன் உயர் வடகைகின் றான் . ஆனால் ககோவலனின் மாந் தர படபை பை உற று நகோக் ககூகையில் இளங் ககோவடிகள் ஏதகோ ஒன் றை உணரத் த விரும் புவதை உணரவகோண்டும் . சலெவத் தில் பிறந் து வாழக் ககையை வாழத் ததிரியாத ஓருவன் தான் அழந் து பகோவது மட டுமல் லாமல் தன் னசை சாரந் தகோரையும் அழித் துவிடுவான் என்ற சமிக் கநகோக் ககூச் சிறந் தனை விதைக் ககூ உதாரணமாக ககோவலன் விளங் ககூவதை தனது காப் பியஅடிகளில் இளங் ககோவடிகள் சூட்பிச் சலெவதை நகோக் கவகோண்டும் .

சிலப் பதிகாரக் காப் பியத் தலவைன் ககோவலன் கண்ணகியை மணம் பூரிந் து வாழ் வினதைத் துவங் ககூவது மூதல் மாதவியுடன் வாழ் வு, மீ ண்டும் கண்ணகியை வந் தடநைத் து மதுரகைக் ககூச் சலெலுதல், ஊழ் வினகை காரணமாகக் ககொலபை படுதல் என்றும் இம் மாந் தர படபை பு அமகைகின் றது.

இம் மாந் தர படபை பினகைக் காப் பியக் கதைப் பகோக் கில் காணுவது ஓருநிலை என்றால் அம் மாந் தரின் வழிச் சமிக் கத்திறக் ககூப் படபை பாளன் ககிறவிழவைதனென்? எனப் பதனை ஆய் வின் வழி எடுத் துரபை பதும் ககடமயைக் ககூம் . ஏனென் றால் ஓவ் வகொரு படபை பாளனுக் ககூம் அவனது படபை பிறக் ககூம் எனக் ககொள்ககைகள் உகோண்டும் . சமிக் கத்திறக் ககூ அவன் ககிற விழயையும் ககூருத் துகோண்டும் . அவற றை ஆய் வின் வழி ககிறல் எனப் பது இன் றியமயைாதது.

ககோவலன் என்ற படபை பின் வழி இளங் ககோவடிகள் பல ககூருத் துகளகை உலகிறக் ககூச் சூட்பிச் சலெகிறார் . அவற றில் ஒன் று எல் லா ககாலத் திறக் ககூம் உரியவாகும் 'நிதிமலகோண் மகை' எனும் வாழ் வில் பின் பற ற வகோண்டிய இன் றியமயைா சிறந் தனயைக் ககூம் .

'அருளில் லாரக் ககூ அவ் வுலகம் இல் லகை பகொருளில் லாரக் ககூ இவ் வுலகம் இல் லாகியாங் ககூ'¹

பகொருளின் மூக் கியத் துவம் இங் ககூ உணரத் தப் படுகின் றது . வாழக் ககைக் ககூரிய ஆதாரமான இப் பகொருளாதாரம் அன் று மட டுமல் ல இன் றும் மிகத் தவேயைான ஒன் றாகும் . இதத் தகயைப் பகொருளபைப் பகோற றிக் ககாவாதுவிட் டால் அதும் பகொருளக் ககூரியவரகை மட டுமல் லாதும் அவரகைச் சாரந் து வாழும் அனவைரயையும் அல் லல் படுத் தும் . தனிமனிதன் மட டுமல் லாதும் அவனால் உருவாகும் இச் சமூதாயம் மகே பட ஓவ் வகொருவருக் ககூம் பகொருளாதாரம் பற றிய சிறந் தனை இருக் கவகோண்டும் . இக் ககூருத் தகை ககாலம் தகோறும் இலக் கியங் ககள் பதிவூசயெத் துககொண்டு வருகின் றன் . பகொருளின் தவேயைை மட டும் ; பதிவூசயெய் யாதும் அப் பகொருளகை எவ் வாறும் பாதுகாகக் கவகோண்டும் எனப் பதனயையும் வலியூறுத் துவது இவ் விலக் கியங் ககளின் ககூறிப் பிடத் தகக் கச சிறப் பாகும் .

'இயற றலும் ஈட டலும் காத் தலும் காத் த

என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு. எத்தகையோன் அரசன்? எது சிறந்த ஆட்சி? என்று எடுத்துரைக்கையில் பொருளைச் சேர்த்தலும் அப்பொருள் வரும் வழிகளை மனமலே உளவாக்கலும் அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித் தொகுத்தலும் தொகுத்தவற்றைப் பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும் காத்தவற்றை அறம் பொருள் இன்பங்களின் பொருட்டும் விடாத்தலும் செய்தல்களேயும். தடேயும் பொருளை இவ்வாறு பாதுகாப்பதே நல்ல அரசு என்று வள்ளுவர் கருதும் கருத்து ஓர் அரசனுக்கு மட்டும் உரிய மலோண் மபை பண்பு மட்டும்ல்ல. பொறுப்புடைய ஒவ்வொருவருக்கும் வண்பிய பண்பாகும்.

நிதிமலோண் மலை இல்லாத ஒருவனிடத்து அப்பொருள் தங்குவதில்லை. அவ்வாறு தங்காத அப்பொருளினால் அப்பொருள்குரியவன் மட்டும்ல்லாது அவனைச் சார்ந்தோரும் துன்புறுவார் என்பதையே நம் இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் சூட்டிக் காட்டி வந்துள்ளன. நாட்டிற்குத் தலைவனானாலும் வீட்டிற்குத் தலைவனானாலும் அங்கு அவனுக்கு பொருளின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பொருளைச் சேர்ப்பது மட்டும்ல்லாமல் அதனைப் பாதுகாத்துச் சூற்றம் காப்பவனே சிறந்த மலோண் மபை பண்புடையவன் என்று இலக்கியங்கள் அறிவுறுத்தத் தவறவில்லை.

குறிப்பாக நிதி மலோண் மலை பற்றிக் குறிப்பிடக்கூடிய,

‘ஒரு நிறுவனம் வரவும் வரவிற்குள் சிலவும் செய்யத் திட்டமிடல் வண்பும். வரங்காலத்தில் எதிர்பாராத தவேகைள் ஏற்படக் கட்டுமாதலால் தனியே ஒரு ஒதுக்கீட்டு நிதி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கிறது. மலேயும் இவ்வாறு திட்டமிடாத நிறுவனம் அழிந்து விடுவதுடன் நிதி ஆதாரமின்றி சிலவழிக் கும் அந் நிறுவனத்தார் நிதிமலோண் மபை பண்புறவர்கள்³

என்றும் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடக்கூடியன.

சிலப்பதிகாரம் இந்நிதிமலோண் மலைச் சிந்தனையை அழகாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இளங்கோவடிகள் மலோண் மபை பண்பு குறித்த தன்கருத்துகளை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க கோவலன் மாந்தர்படபை பபை பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். காப்பியத் தலைவனாகக் கோவலன் சூட்டப்பட்டாலும் அவன் போற்றுதலுக்கு உரியன் அல்லன் என்பதற்கான ஒருகாரணம் அவனிடத்து நிதிமலோண் மபை பண்பு இல்லாததேயாகும்.

இப்பண்பில்லாத கோவலன் மட்டும்ன்றி அவனைச் சார்ந்த மனவையர், குடும்பம், சூற்றம், நட்பு ஆகியோரும் எவ்வித தொடர்பில்லாத மதுரையைச் சார்ந்த மன்னவன் மக்கள் வரவை அனைவரும் அல்லலுறுக்கின்றனர். வள்ளுவர் அரசுக்குக் கருதிய நிதிமலோண் மபை பண்பு அரசனுக்கு நிகராகச் சிலவச் சமீபிப்புடன் வாழ்ந்த உயர் குடியினராகப் போற்றப்பட்ட வணிகக் குடியில் வந்த கோவலனுக்கு இல்லாது போனதால் ஏற்பட்ட இழிநிலையாகும். சிலவச் சமீபிப்பானக் கோமானாய் பிறந்தவன்.

Written by - முனைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் தத்துவம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

அசு சலெ வத தபை பணைப் பாதுகாக காததால அடயைம நிலயைனலை, நிதிமலோண மபை பண்பு என றால் என்ன என பதனலை, அத திறன் இல் லாதவர் எந்நிலலை அடயைவர் என பதனலைக் கோவலன் எனும் மாந் தர் படபை பின் வழி மக் களாக் கு உணர் த்திச் சலெ கிறார்.

‘பெருநில முழுவதாளும் பெருமகன் தலவைதைத் த
ஓரு தனிக் குடிகளடோடும் உயர்ந்தோங்கு சலெவத் தான்
வருநிதிபிறர்க் கார்த்து மாசாத்து வானென்பான்’⁴

என்று கோவலனின் தந்தை மாசாத்துவானலை அறிமுகப் பட்டுத்துகிறார். இங்கு கோவலனின் சலெவ்வளம் சூட்டப் பட்டுகிறது. இவன் திருமணம் சயெத்தும் ‘வான்மழை படோன்ற கோடதை தன்மலை’ பெருந் திய கயைலை உடயை சலெவச் சழிப்பகைக் கோண்ட மாநாய்கனின் மகளான கண்ணகியயைம். இவர்கள் பிறந்த புகாரும் வந்தாரலை வாழவைக்கும் சழிப்புடயைது.

‘உரசால சிறப்பின் அரலை கவிழலை திருவின்
பரதர் மலிந்த பயங்கழை மாநகர்
முழங்குகடல் ஞாலம் முழுவதும் வரினும்
வழங்கத் தவாஅ வளர்த்த தாகி
அரும்பொருள் தரபு உம் விருந்தின் தளேம்
ஓருங்கு தகைக் கு அன்ன உடபை பெரும பண்டம்
கலத்தினும் காலினும் தருவனர ஈட்டக
கலத்தில் குன்றாக் கோழங்குடிச் சலெவர்’⁵

என்று புகழ்கின்றார். கோவலனயைம் கண்ணகியயைம் அவர்களடன் பணிபுரியத்தகக் ஏவலாளிகளடன் தனிக் குடித்தனம் வதைத்து மகிழ்ந்ததை ‘உரிமசைச் சூற்றமடோடும் ஓருதனிப் புணர்க்க’ என்று குறிப்பிடுகிறார். இளங்கோவடிகள் கோவலனின் பெருள் சிறப்பலை இவ்வாறு விளக்கியுரலைக் கக் காரணம் இப்பொருளலைப் பாதுகாக் கும் தன்மலையில் லாததைச் சூட்டவலை எனக் கோள்ளலாம்.

மாதவியலைக் கண்டு மயங்கி உள்ளத்தலைப் பறி கோடுத்த கோவலன் ஆயிரத்தடெட்டு கழஞ்சுபடோன்ற கோடுத்து மாதவியலை விலலைக் கு வாங்கும் அளவிறகு சிறந்த சலெவந்தன். சலெவச் சழிப்பில் தன்மனதிற கினிய வாழ்க்கயைலைப் பெற்ற கோவலன் அசு சலெவம் முழுவதயைம் அவளாக் கு அர்ப்பணிக்கின்றான். வீடும்றந்து சயெத்தொழில் மறந்து சூற்றம் மறந்து காதலும் காமமும் நிறயை மகிழ்வான வாழ்வலை மறே கோள்ளுகின்றான்.

‘ஆகாறு அளவிட்டதாயினும் கடுே இல்லலை
பகோகாது அகலாக் கடலை’⁶

என்று வள்ளுவர் வரவும் சலெவும் குறித்து உரலைப் பது ஈண்டு குறிக்கத்தக்து. இங்கு வரவின்றிச் சலெவம் மட்டும் சயெத்து தன்நிலலை தாழ்ந்து சலெகின்றான் கோவலன். ஓரு நிலையில் தான் காதல் கோண்ட அதத்பயவளின் உள்ளமும் அறியாமல் உலவாற்றத் திங்கள் முகத்தாளலைக் கவவாக் கலை ஞகிழ்கின்றான். நல்ல சயெலயைம் மறே கோள்ளாமல் சயெத்து சயெலிலும் தடும்மாறாமல் வாழுவதலை அறியாத கோவலன் கண்ணகி, மாதவி என்ற இருநற்துணையின் உள்ளமறிந்து கோள்ளாத தலலைகைக் குரிய

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக் கழகம், காரைக்கா-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

பண் பில லாதவனாகவடே காணமுடிகின் றது.

சிலெ்வம் அனதை தயையும் உயர் குடிப் ; பிறப்பிற்கு இழிவு நரோம் வகையில் இழந்து மீ ண்டு வந்த கரோவலன் கண்ணகியின் வாடிய மனோயகை கண்டு வருத்தம் கரோண்டு

‘சலம்புணர் கரோளகசை சலதியரோ டாடிக்
குலந்தரூ வானப்ரோட்குன்றம் தரோலதைத்
இலம்பாடூ நரோணுத் தரூமனெக் கனென்’⁷

என்பதாக இளங்கரோவடிகள் சூட்டுகிறார். சிலெ்வச சழிப்புள்ள குடியில் பிறந்து மன்னனுக்கு நிகராக வாழ்ந்தவன் அச்சிலெவத்தபை பாதுகாக காத மலோண்மதைத் திறனில் லாதவனாக இரூந்தால் இரூதியில் நரோணுற்றுத் தலகைகூனியத்தான் வனோண்டும் என்பதற்கு இந் நிகழ்வுகள் சரோன்று பகரூம். இதுபரோன்று கரோவலன் நிதிமலோண்மதைத் திறனில் லாதவன் என்பதற்கு இக் காப்பியம் மூழுவதும் சரோன்று காட்டிச் சிலெல்லாம்.

தன்னிடத்து வடெகி நிற்கும் தன் தலவைனிடம் ‘சிலம்புள கரோண்மனெ’ உரகை கின்றாள் கண்ணகி. சிலெ்வம் அனதை தயையும் இழந்தாலும் அவன் குடிக கயோரிய பண்பு அவனமை மீ ண்டும் விடியலதைத் தடே ஆயத்தப்பட்டுத் துகிறதூ. ஆனாலும் அப்பரோழூதும் தவறான முடிவால், எண்ணித் துணியாத கரூமத் தினால் அவன் அழிவரை நரோக்கியே சிலெவதைக் கரோணமுடிகிறதூ. சிலம்பினகை கரோண்டு ‘சனெற கலனரோடூ உலந்தபரோரூள் ஈட்டூதல் உற்றனே’ என்று மதுரகை குப்பறப்படுகிறான். இங்குதான் இளங்கரோவடிகள் சூட்டிய புகார் நகரப் பரூமயை நரோக்க வனோண்டும் வந்தாரை வாழ வகை கும் சிலெவச சழிப்புடயை ஊர் கரோவலனது குடிப்பிறப்பு அறிந்த ஊர் அவன் வரோணிகம் சயெத் ஊர் இங்கு அவன் குடி வணிக நரேத்திக் கு அறிமுகமடே தவேயில் லை. இத் தகயை நகரவிட்டூ முன்பின் அறியாமக் களநம்பி மதுரகை மாநகரூக்கு பயணிக் கிறான். ஓரூ நல்ல வணிகன் சயெயும் சயெல்ல இது. நரோணத்தின் கரோணமாக ஊரவிட்டூச் சிலெகின்றான் என்றாலும் விடியலதைத் தடேபவன் முன்பின் அறியா இடத்திற்கு இரவில் புறப்படுகின்றான். அதுவும் வண்சசீ ரடி மணமகள் அறிந்திலாதவளிடத்துப் பரோரூள் சரேத்து வருகிறனே என்று வீ ரூகரோண்டூ கஹிச் சிலெல்லாமல் பழகியறியாத பகூதிக் கு ‘ஏடூ அலர் கரோதாய் எழுக’ என்று கஹி அழதைத் துச் சிலெகின்றான். ‘இவளை உடன் கரோண்டூ பரோதல் ஏற்புடயை சயெல்; அன்று என்று எவ்வளவு கஹினும் சிலெலாதூ இரூக்க மாட்டீ ர்பரோலும்’ என்று கவூந்தியடிகள் கரோவலனின் சயெலதைத் தவறனென்று உரபைத்து குறிக் கத்தகத்து.

கரோவலன் திட்டமிட்டூ வணிகம் சயெயத் தரூரியாதவன் என்பதற்கு இன்னும் வலுவான சரோன்றுகளைக் காட்டிச் சிலெல்லாம். காடூகரோண காதயில் மாங்காடூ மறயைரோனிடம் ‘மாமறை மூதல் வ மதுரசைச் சநெந்நெறி கஹு நீ யனெ’ என்று வனோண்டுகிறான். முன்பின் அறியா மதுரகை மாநகரூக்கு வணிகம் சயெயச் சிலெலூதல் அவனுடயைத் தவறனென்றால் மறயைரோன் குறிப்பிடும் மற்றரோ சயெதி கரோவலனின் தவறானத் திட்டமிடாத சயெல்பட்டுத் துதலை உணர்த்தும். ‘மூலலயையும் குறிஞ்சியும் நல்லியல்பு கட்டூத் தன்னசைச் சாரந்தாரை நடூங்கச் சயெயும் பாலகை என்பபடும் வனோற காலத்தடே காரிகயைடன் பயணம் மறே கரோண்டீ ரே’ என்று வருந்தியுரகை கிறார் மாங்காடூ மறயைரோன். இதனைப் பின்னர் கரோவலன்

‘நெறியின் நீ ங்கியரோர் நீ ர்மயைனாகி
நரூமலர் மனோ நடூங்குதுயர் எய்த

Written by - முனவைவர் மு.சுதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்கா-3

Saturday, 26 October 2019 08:26 - Last Updated Saturday, 26 October 2019 08:32

அறியாத தயேத து ஆரிடடை உழந் து
சிறுமடை உற்றனே சயெ தவத் தீ ர்யார⁸

தானடே சயெ தவறுக்கான ஓப்புதல் வாக்குமபிலம் தருகினற்றான். ஆராயாமல்
முபிவடுத து பின் துன புறும் இவனது பண்பு இங்கு வளெபிப்டுகிறது.

ஓப்பற்றசு சலெவத்தபைப் பறெறவன் அதனைப் பணோது விட்டுவிட்டாலும் மீ ண்டும்
அதபைப் பறெ முயலவணே டும். அதுவும் வணிகமதே தொழிலாகக் கொண்டவன் மீ ண்டும்
முயலும் போது முன்பவிட நுட்பமாக ஆய்ந்து வணிகம் சயெதால் மட்டுமதே
அச்சலெவத்தபைப் பறெமுடியும். ஆனால் திட்டமிடுதல் சயெல்ப்டுத்துதல்
வறெறியடதைல் என்ற வணிக மலோணமயை அறியாதவனாக அவனது அடுத்தடுத்தசு;
சயெல்கள் அமகிறது.

வணிகநடோக்கில் சலெலும் கோவலன் மதுரையின் அரசும் விரும்பும் அங்காடிலீ தி,
நவரத்தினக்கடவீ தி, பொன்மிகுகடவீ தி, கபிலம் குவித்த கபிலவீ தி என
அனதைதயையும் கண்டு தளெந்து மீ ண்டும் கவுந்தியடிகளும் அடகைகலமிருந்த
கண்ணகியிருக்குமிடம் வருகினற்றான்.

மீ ண்டும் மாதரி ஐயயைடன் கண்ணகியை விட்டுச்சலெலும் போது 'சிலம்புள
கொண்மின்' என்ற கண்ணகியின் முன் கபற்றினபடி இரண்டு சிலம்புகளைப் பறொமல்
'சீ றடிச் சிலம்பின் ஒன்று கொண்டு யான் போய் மாறிவருவன்' என்கிறான். சிலம்பு
ஒன்றதை தா விற்றுவருகிறனே என்பது நல்ல வணிக மகன் சயெயும் சயெலல்லவதே. இரூ
பொருளாகப் பயன்படும் ஓர் அணிகலனை ஒற்றையாய் விற்றபுது சரியோ! அதனை
வாங்குவோர் தான் உண் ;டோ! இதகை கோவலன் உணராது சயெகினற்றான். இங்கும்
இவனது வணிகத்திற்கு ஓவ்வாத சயெல்தான் வளெபிப்டுகிறது.

அது மட்டுமன்றி அச்சிலம்பகைக் கடதைத் தருவின் விற்கச்சனெற்றவன்

'சாதரபம் கிளிச்சிறை ஆடகம்
சாம் ப10 நதம் என ஓங்கிய கொள்கையில்
பொலம்தளெரி மாக்கள் கலங்கூர் ஒழித்தாங்கு
இலங்குகொடியடுக்கும் நலம்கிளிர வீ தியாகிய⁹

பொன்னின் வறெற்றுமயைபைப் பகுத்தறியும் பொன்வாணிகர் காணப்படும் பொன்மிகு
கடவீ தியை முன்னரே கண்டவனன்றோ! அங்கல்லவா சலெலவணே டும். ஆனால்
கடதைத் தருவில் சலெலும் வழியில் தான்கண்ட பொற்கொல்லனை அணுகி சிலம்பினடை
மதிப்பிடச் சயெகினற்றான்.

'காவலன் தவேக்கு ஆவதோர் காற்கணி
நீ விலையிடுதற காதி யோவனெ
கோவலன் கடைக், அதற்கு அவன்
'அடியனே அறியனாயினும் வறெந்தர்
முடிமுதல் கலன்கள் சமபைப் பனே யான்'¹⁰

என்ப புதிலுரகைகினற்றான். பண்களின் காற்சிலம்பினடை மதிப்பிட அறியாதவன் ஆயினும்
முன்னர்க்கு முடிமுதலிய அணிகளைச் சயெவதில் வல்லவன் நான் என்கிறான்.

கடே சும் களே விக கு தான அறிந் தது என ன் என று தளெவாகப் பதிலிறுக கிறான . ஓர் பபொருளின் மதிப் பறியா ஓர்வனிடத் து அப் பபொருளகைக் கொடபுப் பது சரியானதோ! தன்தொழில் திறனைத் தானே அறிவிக் கும் அப் பபொறக் கொல் லனிடத் து ஓர் நல்ல வணிகநரே த்தியறிந் தவன் பபொருளகைக் கொடபுப் பனோ! ஆனால் ககோவலன் பபோற்றருஞ் சிலம்பின் பபொதிவாய் அவிழ் த்து அளிக் கின் றான் . இதவைிட ககோவலனின் மலோண் மகைக் குத் திறனுகக் குச் சாண் று காட்த் தவேயில் லை.

மூறயைற் ற இச் செயலால் கொலகைக் களப் பபுடுகின் றான் ககோவலன் . பிறந் தது மூதல் பபெற் ற சலெ்வத் தபைப் பபோற்றிப் பபாதுகாவாது கண் ணகி கபிறியது பபோல் 'பபோற்றா ஓழுகக் கம்' பபுரிந் தககோவலன் தான பபெற் றப் பபொருளபபோற்றாது, காவாது, வரவிற கான மூயற் சி செய்யாது அச் சலெ்வத் தை அழித் தலை மட்தும் செய்து அடுத் தடுத் து பபொருளாதாரமனே மயைடதைல் என ற மலோண் மபைப் பண ;பயேற் று உயர் வணிகக் குபியில் பிறந் தும் அக் குலத் திற கயேரிய வணிகத் திறமயையும் இன் றி தவறுகள் இழகைக் கின் றான் . தானும் மூயற் சிக் காது தன் மூன் னரோக் கள் ஈட்பிய பபொருளயையும் பபாதுகாக் காது நல்ல தலமைகைக் குரிய செயல் பபாடுகள் இல் லாது அடுத் தடுத் தத் தவறான மூபிவுகளால் உயிரயை இழகைக் கின் றான் .

இளங்ககோவபிகள் ககோவலனின் மூன் ஊழ் அவன் இறப் பிறக் குக் காரணம் என று வளெளிப் படயைாகச் சூட்பியிருந் தாலும் இம் மாந் தர்ப் பபைப் பின் வழியாக நிதிமலோண் மசைச் சிந் தனயையே மூன் வபைப் பதை உண்ரவனே டும் . தான பபடதைத் தக் காப் பியத் தில் உலாவரும் மாந் தரக் களின் வழி நற் கருத் துகளபைப் பதிவூ செய்யும் அபிகள் நிதிமலோண் மசைச் சிந் தனயை ககோவலன் வழி எடுத் துரகைக் கின் றார் .

காப் பியங் கள் எனப் பது வறெும் கதயைல் ல. நல்ல கருத் துகளமை மக் களுகக் குக் கொண் டு சரேக் கும் இணபைப் பபுப் பாலம் . உண் மயையோ கறப் பனயையோ இக் காப் பியங் களின் தனிச் சிறப் பதே தான தோன் றியகாலத் து வாழ் ந் த மக் களுகக் கு அவரக் களால் ஏற் கப் பபெறும் கதபைப் பபோக் கில் அம் மக் கள் ஏற் றுகக் கொள் ளும் வகையில் நல்ல அறிவூறுத் தலக் களை கதபைப் பபோக் கில் மாந் தர்ப் பபைப் புகளின் வழி எடுத் துரபைப் பது ஆகும் . இங் கு சமபிகமமேப் பாட்தை நரோக் கிய பபடபைப் பபாளனின் கருத் துப் பதிவூ செய்யப் பபடுவதோடூ அப் பபடபைப் பபும் வறெற் றிப் பபெறுகிறது. காப் பியங் களபைப் பபொறுத் தவரயில் பபடபைப் பபாளனயையும் பபடபைப் பபினயையும் நரோக் குதல் அவசியமானது. காப் பியத் தின் வழி எத் துணயையோ நற் சிந் தனகைளபைப் பதிவூ செய்ய விழயையும் இளங்ககோவபிகள் ககோவலன் எனும் மாந் தர்ப் பபைப் பின் வழி நிதிமலோண் மை எனும் பபொருளாதாரத் தத் துவத் தை கருத் துரூவாக் கம் செய் கின் றார் . இதுபபோன் ற உண் மகைளமை வளெிக் கொணராதூ ஏத் தனும் ஓர் நரோக் கிலயேயே காணும் பபார் வமை மாறவனே டும் .

00000000 0000000000:

- 1. குறள் : 247
- 2. குறள் : 385
- 3. பரோ.சி.நாகராசன் , பரோ.சா.நடராசன் , பரோ.சி.ரா.மணிவாசகம் , மலோண் மபைப் பபொருளும் ககோட்பாடுகளும் , ப: 245
- 4. சிலம்பு: மங்கலவாழ் த்துகக் காதை: 30-33
- 5. சிலம்பு: மனயைறம் பபடுத் தக் காதை: 1-8
- 6. குறள் : 478
- 7. சிலம்பு: கனாத் திறம் உரதைத் தக் காதை: 69-71
- 8. சிலம்பு:ஊர் காண் காதை: 17-20

